

Η παραβολή του 'Καλού Σαμαρείτη', που γράφτηκε από τον Ευαγγελιστή Λουκά λίγο μετά την ανάσταση του Χριστού, είναι αναμφίβολα ένα «χρυσό» κείμενο, καθώς περιλαμβάνει μηνύματα ζωής, τα οποία μπορούμε να αντιληφθούμε -σε έναν έστω και χαμηλό βαθμό- και μετέπειτα να τα αξιοποιήσουμε στην καθημερινότητα μας, με κύριο στόχο την πνευματική μας ευημερία, ανάπτυξη και κατ' επέκταση καθομοίωσή μας με Αυτόν.

Ένα από τα σημαντικότερα μηνύματα αφορά την αγάπη. Η αγάπη, πρώτα του εαυτού σου και ύστερα του διπλανού σου, σίγουρα είναι μια πολύ ισχυρή δύναμη, που ωθεί τις ανθρώπινες ψυχές στις πιο όμορφες πράξεις· να βοηθούν τους συνανθρώπους τους, όταν αντιλαμβάνονται πως έχουν κάποιο πρόβλημα, συνεισφέροντας με αυτόν τον τρόπο ευρύτερα στην κοινωνία, αποτελώντας ένα σωστό και φυσικά επιθυμητό πρότυπο συμπεριφοράς. Το σημαντικότερο είναι ότι υποστηρίζουν άτομα αναγκασμένα ακόμη και με τους πιο απλούς τρόπους συμπεριφοράς, δίνοντας τους ελπίδα και κουράγιο να συνεχίσουν. Για αυτόν τον λόγο, επειδή δηλαδή η αγάπη σαν δύναμη μπορεί να γίνει εξαιρετικά ωφέλιμη και θεραπευτική όχι μόνο σωματικά αλλά και πνευματικά/ψυχικά, όπως συμβαίνει στις δύο ψυχές, εκείνου που θεράπευσε και εκείνου που θεραπεύτηκε, ο Θεός απάντησε στον νομοδιδάσκαλο πως με αυτό το πολύτιμο «εργαλείο» και την καθοδήγησή Του κάποιος θα ζήσει αιώνια, δηλαδή θα πάει στον παράδεισο. Ας μην ξεχνάμε πως ποτέ κανείς δεν βρήκε την ευτυχία του ψάχνοντάς την μόνος του, αλλά με τη βοήθεια και την αγάπη κάποιου άλλου.

Επίσης, αξίζει να επισημανθούν κάποιες άλλες έννοιες που διαφαίνονται στο κείμενο αυτό, όπως η ταπείνωση και η πίστη σε Αυτόν. Ο Σαμαρείτης βοήθησε τον ανήμπορο τραυματισμένο και συνέχισε το ταξίδι του υποσχόμενος πως θα επιστρέψει ξανά. Ούτε περηφανεύτηκε σε άλλους για το κατόρθωμά του, ούτε ζήτησε κάποιο αντάλλαγμα για την πράξη του. Αντίθετα, επέλεξε να βοηθήσει τον συνάνθρωπό του χωρίς να τον κρίνει ή να τον εκμεταλλευτεί, βάζοντας τον πάνω από τον εαυτό του. Διαθέτοντας μάλιστα ένα χρηματικό ποσό για την περίθαλψη του τραυματία, φάνηκε ότι είχε θέσει σωστές προτεραιότητες, έχοντας την ανθρώπινη ζωή πάνω από το δικό του οικονομικό συμφέρον, κάτι που λείπει από τη σημερινή κοινωνία.

Συνεχίζοντας, ας προσέξουμε πως, παρά το γεγονός της πρόκλησης του Θεού από τον νομοδιδάσκαλο, ο Θεός χωρίς να τον παρεξηγήσει ή να τον απορρίψει, τον καθοδήγησε, ώστε να βρει μόνος του την απάντηση. Ο Θεός συμπεριφέρεται σε όλους τους ανθρώπους, χωρίς διακρίσεις με βάση τα αξιώματα που διαθέτουν, όπως ο ιερέας ή ο λευίτης στην παραβολή, που δεν βοήθησαν τον τραυματισμένο.

Συνοψίζοντας, μπορούμε να αντιληφθούμε τη δύναμη της αγάπης και πως η πίστη μας σε Αυτόν θα μας οδηγήσει στις λύσεις που επιζητούμε. Τελικά, αυτό που αξίζει να προσπαθήσουμε είναι **να αγαπάμε χωρίς όρια**.